

DECYZJA KOMISJI**z dnia 9 listopada 2005 r.****w sprawie systemu pomocy, który Francja zamierza wdrożyć na rzecz producentów i pośredników w handlu winami likierowymi: Pineau des Charentes, Floc de Gascogne, Pommeau de Normandie i Macvin du Jura***(notyfikowana jako dokument nr C(2005) 4189)***(Jedynie tekst w języku francuskim jest autentyczny)**

(2007/55/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z wymienionym artykułem ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. PROCEDURA

- (1) W piśmie z dnia 23 czerwca 2003 r. Stałe Przedstawicielstwo Francji przy Unii Europejskiej zgłosiło Komisji system pomocy, zgodnie z art. 88 ust. 3 Traktatu, który Francja zamierzała wdrożyć na rzecz producentów i pośredników w handlu winami likierowymi: Pineau de Charentes, Floc de Gascogne, Pommeau de Normandie i Macvin du Jura. Informacje uzupełniające przesłano w pismach z dnia 9 sierpnia, 24. i 28. listopada 2003 r. oraz z dnia 17. i 24. lutego 2004 r.
- (2) W piśmie z dnia 20 kwietnia 2004 r. Komisja poinformowała Francję o swojej decyzji -o wszczęciu procedury przewidzianej w art. 88 ust. 2 Traktatu WE w odniesieniu do tego środka.
- (3) Decyzja Komisji o wszczęciu procedury została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾. Komisja wezwała zainteresowane strony do przedstawienia uwag odnośnie do przedmiotowej pomocy.
- (4) Komisja nie otrzymała uwag od zainteresowanych stron.
- (5) Francja przedstawiła Komisji swoje uwagi w piśmie z dnia 11 czerwca 2004 r., zarejestrowanym dnia 14 czerwca 2004 r.

II. OPIS

- (6) Zgłoszona pomoc stanowi kontynuację pomocy, która została zgłoszona wcześniej i zatwierdzona przez Komisję w ramach pomocy państwa nr N 703/95 ⁽³⁾ i nr N 327/98 ⁽⁴⁾ i będzie przeznaczona na działania reklamowe i promocyjne, programy badawcze

i eksperymentalne, działania w zakresie pomocy technicznej i działania mające na celu wspieranie produkcji o odpowiedniej jakości.

- (7) Wyrok Trybunału Sprawiedliwości, którego treść przedstawiono szczegółowo poniżej, unieważnił decyzję Komisji dotyczącą pomocy państwa nr N 703/95.
- (8) Pomoc N 703/95 i 327/98, początkowo przewidziana na pięć lat, od przełomu lat 1995 i 1996, obejmowała siedem płatności, z których ostatnia dotyczyła okresu od maja 2001 r. do kwietnia 2002 r. W związku z ograniczeniami finansowymi nałożonymi przez rząd, ostatnie środki pomocowe są obecnie zamrożone. Datę zakończenia poprzedniego systemu pomocy przesunięto na dzień 30 kwietnia 2002 r.
- (9) W porównaniu z poprzednimi systemami pomocy wprowadzono zmiany odnośnie do objętych pomocą rodzajów produkcji. I tak operatorzy sektora wódek (Armagnac, Calvados, Cognac) nie złożyli wniosku o przedłużenie okresu obowiązywania systemu. Tym samym władze francuskie zdecydowały się ograniczyć przedłużenie okresu obowiązywania systemu pomocy wyłącznie do win likierowych z zastrzeżoną nazwą pochodzenia.
- (10) Dla wszystkich zainteresowanych branż i całej opisanej niżej pomocy przez pięć lat przewidziano całkowity budżet pomocy w wysokości 12 000 000 euro z zachowaniem następującego podziału: Pineau des Charentes, 9 360 000 euro, Floc de Gascogne, 2 040 000 euro, Pommeau de Normandie, 360 000 euro i Macvin du Jura, 240 000 euro.

- (11) Działania badawcze, działania w zakresie pomocy technicznej i rozwoju produkcji o odpowiedniej jakości będą finansowane przez państwo wyłącznie ze środków budżetowych. Działania reklamowe i promocyjne będą finansowane w części przez państwo, a częściowo przez zainteresowane organizacje międzybranżowe, ze środków pochodzących z dobrowolnych składek (zwanych dalej CVO) pobieranych obowiązkowo od ich członków. W działaniach reklamowych na terytorium Unii Europejskiej udział państwa nie przekroczy maksymalnie 50 %.

⁽¹⁾ Dz.U. C 42 z 18.2.2005, str. 2.⁽²⁾ Patrz przypis nr 1.⁽³⁾ Pismo do władz francuskich z dnia 21 listopada 1996 r., nr SG(96) D/9957).⁽⁴⁾ Pismo do władz francuskich z dnia 4 sierpnia 1998 r., nr SG(98) D/6737.

(12) CVO znajdują zastosowanie do ilości wina likierowego z zastrzeżoną nazwą pochodzenia, wprowadzanego do obrotu przez producentów wina, zawodowych gorzelników, pośredników w handlu i hurtowników z obszaru produkcji danej zastrzeżonej nazwy pochodzenia.

(13) W roku 2002 CVO dla Pineau de Charentes wynosiła 12,96 euro za 1 hektolitr wina, dla Floc de Gascogne 0,25 euro za 1 butelkę, dla Pommeau de Normandie 30,79 euro za 1 hektolitr i dla Macvin de Jura 2,75 euro za 1 hektolitr wina.

1. Działania reklamowe i promocyjne

(14) Władze francuskie wyjaśniły, że planowane programy będą realizowane na niektórych rynkach Unii Europejskiej, w tym we Francji, oraz na rynkach państw trzecich. Celem planowanych działań reklamowych jest wsparcie sprzedaży win likierowych poprzez poprawę ich znajomości, nie ograniczając jednocześnie reklam wyłącznie do wyrobów określonych przedsiębiorstw. Wszystkie produkty objęte reklamą posiadają zastrzeżoną nazwę pochodzenia: Pineau des Charentes, Floc de Gascogne, Pommeau de Normandie i Macvin du Jura.

(15) Działania te przynoszą korzyść wszystkim producentom win likierowych zrzeszonym w organizacjach, którzy, zdaniem władz francuskich, nie mogliby sami podjąć równoważnych działań, mających na celu wzrost sprzedaży ich produktów.

(16) W trakcie działań reklamowych uwzględni się, aby przesłania w nich zawarte nie zniechęcały konsumentów do zakupu produktów innych państw członkowskich lub nie przedstawiały tych produktów w niekorzystnym świetle.

(17) Na reklamę składać się będą kampanie reklamowe, informacyjne i komunikacyjne, obejmujące różnego typu działania, w szczególności reklamę w mediach, tworzenie i rozpowszechnianie innych materiałów promocyjnych, organizowanie działań reklamowych w punktach sprzedaży, w powiązaniu z kampaniami. Towarzyszyły będą im także działania promocyjne, takie jak public relations, udział w wystawach, organizacja seminariów, imprez, wydawanie broszur lub dokumentów informacyjnych, prowadzenie badań postrzegania produktu i skuteczności kampanii.

(18) Władze francuskie zobowiązały się przedstawić materiały reklamowe stosowane w tych kampaniach lub ich kopie.

(19) Planowana pomoc w zakresie reklamy, z podziałem na wymienione niżej branże, będzie ograniczona do 50 % w przypadku działań wewnątrz Unii Europejskiej, z Francją łącznie, oraz do 80 % w przypadku działań podejmowanych w państwach trzecich.

(20) Przewidywana pomoc na rzecz planowanych działań wynosi w euro:

	UE	Państwa trzecie	Razem
<i>Floc de Gascogne</i>	1 490 000	212 500	1 702 500
<i>Pineau des Charentes</i>	6 956 000	1 000 000	7 956 000

	UE	Państwa trzecie	Razem
<i>Pommeau de Normandie</i>	360 000	—	360 000
<i>Macvin du Jura</i>	175 000	—	175 000
Razem	8 981 000	1 212 500	10 193 500

2. Działania badawcze

(21) Zdaniem władz francuskich, działania wspierające programy badawcze i eksperymentalne obejmują wyłącznie wszystkie badania użyteczne dla sektora, o charakterze ogólnym i przynoszące korzyść całości sieci.

(22) W przypadku Pineau des Charentes: mikrobiologia, zmiany bakteryjne i ich skutki (identyfikacja czynników rozwoju bakterii mlekowych w Pineau des Charentes, opracowanie testów zanieczyszczenia oraz technik jego usuwania), mechanizmy dojrzewania Pineau des Charentes (identyfikacja charakterystycznych kryteriów analizy zjawisk utleniania i czynników wpływających na dojrzewanie), stworzenie banku danych analitycznych (analizy ogólne – zawartość alkoholu fermentacyjnego, cukrów, pH, ewentualnych zanieczyszczeń chemicznych lub bakteryjnych, metali, jonów dodatnich, związków lotnych, pozostałości produktów fitosanitarnych).

(23) Dla Floc de Gascogne: badania szczepów i ich krzyżówek, w celu zoptymalizowania doboru krzyżówek szczepów dla wzmocnienia świeżości i owocowego smaku w produkcji Floc de Gascogne (dążenie do osiągnięcia wysokiej zawartości cukru, intensywności koloru oraz odpowiedniej kwasowości całkowitej), badanie Armagnac, z którego produkowane jest Floc de Gascogne (kontrola analityczna – zawartość miedzi, etanolu, octanu etylu, stężenie alkoholu, ulepszenie stosowanych odmian Armagnac), badania i opracowanie Floc de Gascogne dostosowanego do docelowych typów konsumpcji, przeprowadzanie testów jakościowych i ilościowych, przechowywanie.

(24) W przypadku Macvin du Jura: opracowanie techniczne (kontrola dojrzewania grup szczepów Jury w celu określenia stanu dojrzałości oraz szczepów najlepiej dostosowanych do produkcji Macvin du Jura), selekcja i ocena winnicy, jakości moszczu i wycłocznin (wpływ metod ekstrakcji – stosowanie enzymów i niskiej temperatury – oraz maceracji moszczu ze skórkami na jakość aromatu Macvin de Jura), wpływ ilości SO₂ stosowanej przy oczyszczaniu; klaryfikacja i postępowanie przy butelkowaniu (porównanie różnych metod, mających na celu osiągnięcie i utrzymanie klarowności Macvin de Jura po jego butelkowaniu).

(25) Finansowanie obejmie 100 % kosztów planowanych badań. Przewidywany podział pomocy w przypadku tego działania badawczego, obejmującej koszty informatyczne i bibliograficzne oraz wszystkie nośniki rozpowszechniania wyników uruchomionych działań między wszystkich operatorów na pięć lat przedstawia się następująco: Pineau des Charentes 912 600 euro, Floc de Gascogne 118 000 euro i Macvin du Jura, 65 000 euro.

3. Działania dotyczące pomocy technicznej

- (26) Władze francuskie opisały planowane działania dotyczące pomocy technicznej, które będą polegały głównie na szkoleniach technicznych, mających na celu udoskonalenie i kontrolę procesu produkcji na wszystkich szczeblach (produkcja pierwotna, produkcja wina, degustacja), jak również na działaniach związanych z popularyzacją wiedzy.
- (27) Finansowanie obejmie 100 % tych prac, z zastrzeżeniem określonego wyżej pułapu. Przewidywany podział pomocy w przypadku tego działania na pięć lat przedstawia się następująco: Pineau des Charentes 280 800 euro i Floc de Gascogne 169 000 euro.

4. Pomoc na rzecz produkcji produktów o odpowiedniej jakości

- (28) Pomoc na rzecz wytwarzania produktów odpowiedniej jakości jest planowana w sektorze Pineau des Charentes i Floc de Gascogne. Dotyczy ona następujących działań: HACCP i historii produktu (opracowanie i rozpowszechnianie bazy zgodnej z wymaganiami technicznymi i określonymi przepisami), badania techniczne i ekonomiczne wspierające działania na rzecz jakości.
- (29) Przewidywany podział pomocy na rzecz wyżej wymienionego działania przedstawia się na pięć lat następująco: Pineau des Charentes 210 600 euro i Floc de Gascogne 50 500 euro.

III. WSZCZĘCIE PROCEDURY PRZEWIDZIANEJ W ART. 88 UST. 2 TRAKTATU

- (30) Odnośnie do charakteru, warunków przyznania lub metody finansowania planowanej pomocy, badanie wstępne działania nie wywołało zasadniczych wątpliwości, pomimo że, w przypadku pomocy na rzecz działań reklamowych, Komisja uznała za konieczne, aby Francja zobowiązała się wyraźnie, że wszelkie odniesienie do krajowego pochodzenia produktów będzie miało drugorzędą rolę.
- (31) Komisja wszczęła procedurę określoną w art. 88 ust. 2 Traktatu w celu zbadania zgodności pomocy z innymi przepisami prawa wspólnotowego, w szczególności z art. 90 Traktatu.
- (32) Należy tutaj przypomnieć, że Trybunał Sprawiedliwości⁽⁵⁾ unieważnił decyzję Komisji dotyczącą pomocy państwa nr N 703/95, której kontynuację stanowi zgłoszony środek.
- (33) Trybunał przypomina w wyroku, że w latach 1992 – 1993⁽⁶⁾ rząd francuski wprowadził zróżnicowany system opodatkowania win likierowych i naturalnych win słodkich. I tak, od 1 lipca 1993 r., wina te były objęte akcyzą w wysokości 1 400 FRF⁽⁷⁾ dla 1 hektolitra win likierowych i 350 FRF dla 1 hektolitra naturalnych win słodkich.

(34) W latach 1993/1994, niektórzy producenci francuscy odmówili zapłaty dodatkowej akcyzy na wina likierowe. Po zawieszeniu „strajku akcyzowego” w czerwcu 2004 r., przewodniczący *Confédération nationale des producteurs de vins de liqueur AOC* (Krajowej Konfederacji Producentów Wina Likierowego z zastrzeżoną nazwą pochodzenia) uzasadnił zawieszenie faktem, że, jego zdaniem, rząd francuski zamierzał zrekompensować producentom francuskim różnicę w opodatkowaniu poprzez odszkodowania roczne i rekompensatę za lata 1994 – 1997.

(35) W roku 1995 *Associação dos Exportadores de Vinho do Porto* (Zrzeszenie Przedsiębiorstw Eksportujących wino Porto, zwane dalej AEVP) skierowało do Komisji dwie skargi. AEVP utrzymywało, że istniał związek między różnicą w opodatkowaniu między winami likierowymi i naturalnymi winami słodkimi a niektórymi rodzajami pomocy na rzecz francuskich producentów win likierowych. Zdaniem AEVP przedmiotowa pomoc miała w szczególności na celu zrekompensowanie francuskim producentom win likierowych wyższego opodatkowania, co prowadziło w istocie do tego, że tylko zagraniczni producenci win likierowych podlegali wyższemu opodatkowaniu. To dyskryminacyjne opodatkowanie było zatem niezgodne z art. 95 (obecny art. 90) Traktatu.

(36) Trybunał Sprawiedliwości orzekł, że część przedmiotowej pomocy wydawała się faworyzować pewną kategorię producentów, która odpowiada w dużym stopniu kategorii francuskich producentów win likierowych, których system opodatkowania stawia w gorszej sytuacji, oraz że możliwość istnienia związku między systemem opodatkowania a projektem przedmiotowej pomocy stanowi poważne utrudnienie dla oceny zgodności pomocy z postanowieniami Traktatu.

(37) Trybunał podkreślił, że, w tych okolicznościach, jedynie wszczynając procedurę przewidzianą w art. 93 ust. 2 (obecny art. 88 ust. 2) Traktatu Komisja będzie w stanie zrozumieć kwestie poruszone w skargach wniesionych przez AEVP.

(38) Ponadto Trybunał stwierdził brak uzasadnienia decyzji Komisji, ponieważ Komisja nie wyjaśniła, dlaczego doszła do wniosku, że zarzut AEVP dotyczący możliwego naruszenia art. 95 (obecny art. 90) Traktatu WE był nieuzasadniony.

(39) Trybunał uznał więc, że zaskarżona decyzja była bezprawna, zarówno w związku z pominięciem wszczęcia procedury przewidzianej w art. 93 ust. 2 (obecny art. 88 ust. 2) Traktatu, jak i naruszeniem obowiązku uzasadnienia, przewidzianym w art. 190 (obecny art. 253) Traktatu.

⁽⁵⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 3 maja 2001 r. w sprawie C-204/97, *Republika Portugalii przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich*, Zb. Orz. str. I-03175.

⁽⁶⁾ Ustawa o finansowaniu wyrównawczym nr 93-859 z dnia 22 czerwca 1993 r.

⁽⁷⁾ 1 FRF = 0,15 euro

- (40) Uwzględniając powyższy wyrok, Komisja uznała, że konieczne jest dokładniejsze zbadanie zgłoszonego środka w świetle art. 90 Traktatu, który kontynuuje pomoc zatwierdzoną decyzją unieważnioną przez Trybunał Sprawiedliwości.
- (41) W ramach wstępnego badania środka Komisja zwróciła się do Francji z zapytaniem mającym na celu stwierdzenie, czy przedmiotowa pomoc państwa nie polegała faktycznie na częściowym przeniesieniu, wyłącznie na rzecz francuskich producentów win likierowych, podatku przewidzianego w art. 402a Generalnego Kodeksu Podatkowego.
- (42) W odpowiedziach przesłanych w trakcie tego pierwszego etapu Francja podkreśliła, opierając się na poniższych rozważaniach, że, zarówno w przeszłości jak i dzisiaj, nie istniał związek między proponowanymi środkami wsparcia i akcyzami:
- (43) Zdaniem Francji kwota przyznanej pomocy (2,4 mln euro rocznie, 12 mln euro w ciągu pięciu lat) jest niewspółmierna z przychodami z sektora w postaci podatku konsumpcyjnego (akcyzy). I tak 150 000 hektolitrów win likierowych z zastrzeżoną nazwą pochodzenia wprowadzonych do obrotu, przyjmując podatek akcyzowy w wysokości 214 euro/hl, przynosiło ponad 32 mln euro dochodu z akcyzy rocznie.
- (44) W związku z tą szczególną stopą podatku od win likierowych w wysokości 214 euro/hl zamiast 54 euro/hl od naturalnych win likierowych, sektor ten jest opodatkowany 24 mln euro akcyzy dodatkowej. Zdaniem Francji kwota ta jest również niewspółmierna do proponowanego poziomu pomocy.
- (45) Zdaniem Francji nigdy nie wprowadzono żadnego przepisu określającego, że środki zebrane na mocy art. 402a Generalnego Kodeksu Podatkowego należy wykorzystać ponownie na rzecz krajowych producentów win likierowych. Zatem od dnia 1 stycznia 1995 r. do dnia 31 grudnia 2000 r. zebrane przychody przekazywano na rzecz *fonds de solidarité vieillesse* (fundusz solidarności emerytalnej). W okresie od dnia 1 stycznia 2001 r. do dnia 31 grudnia 2003 r. były one wykorzystywane na rzecz funduszu przeznaczonego na finansowanie skróconego czasu pracy. Od dnia 1 stycznia 2004 r. przychody te transferowane są do budżetu państwa.
- (46) Po zbadaniu powyższych informacji Komisja uznała, że nie rozwiewają one jednoznacznie wyrażonych wątpliwości odnośnie do istnienia związku między pobieranym podatkiem a pomocą.
- (47) Komisja uznała faktycznie, że brak bezpośredniego związku między kwotą pomocy (2,4 mln euro) a dochodami z akcyzy na wina likierowe (32 mln euro) lub kwotą pomocy (2,4 mln euro) a akcyzami dodatkowymi płaconymi od win likierowych w stosunku do naturalnych win słodkich (24 mln euro), nie stanowił wystarczającego dowodu braku związku między podatkiem a pomocą. Nie można więc na tym etapie procedury wykluczyć, że pomoc, przynajmniej częściowo, służy zrekompensowaniu niekorzystnej sytuacji francuskich producentów win likierowych, z którego nie mogą korzystać inni producenci wspólnotowi.
- (48) Komisja uznała ponadto, że należy odpowiedzieć na zastrzeżenia Trybunału i umożliwić zainteresowanym stronom trzecim przedstawienie argumentów dotyczących ewentualnego naruszenia art. 90 Traktatu.
- (49) W decyzji o wszczęciu procedury przewidzianej w art. 88 ust. 2 Traktatu Komisja poprosiła Francję o udostępnienie dodatkowych informacji i liczb na poparcie przedstawionych przez nią argumentów.
- (50) Po pierwsze Francję wezwano, by określiła, czy już wcześniej istniało zobowiązanie ze strony państwa w stosunku do francuskich producentów win likierowych, dotyczące wypłaty odszkodowania lub rekompensaty, choćby częściowej, z związku z wprowadzeniem podatku w 1993 r.
- (51) Komisja zwróciła się następnie do Francji z prośbą o przedstawienie liczb, określających kwoty pobrane z tytułu podatku od win likierowych, zarówno od produktów francuskich, jak i produktów importowanych, oraz kwot pobranych z tytułu każdej indywidualnej produkcji (francuskiej lub wspólnotowej).
- (52) Stwierdziwszy, że głównym beneficjentem zgłoszonej pomocy, wyprzedzającym znacznie inne produkcje, jest Pineau de Charentes, na które przypada 78 % kwoty pomocy, po którym drugie miejsce przypada Floc de Gascogne z 17 %, następnie Pommeau de Normandie z 3 %, a ostatnie Macvin du Jura z 2 %, Komisja poprosiła Francję o wyjaśnienie, czy wymienione wartości procentowe dla każdej z tych produkcji odpowiadają udziałowi w dochodach, jakie państwu przynosi podatek od win likierowych.
- (53) Ze względu na fakt, że większa część pomocy koncentruje się na działaniach reklamowych, do władz francuskich zwrócono się o wyjaśnienie, czy wybór ten jest reprezentatywny dla wyborów dokonywanych przez państwo francuskie w innych sektorach produkcji rolnej, w szczególności produkcji o odpowiedniej jakości.
- (54) Komisja poprosiła Francję o przedstawienie kwot pomocy przeznaczonej na kampanie reklamowe prowadzone we Francji dla każdej z czterech produkcji.
- (55) Francję poproszono także o przedstawienie wyjaśnień dotyczących ewentualnego powiązania między środkami uzyskanymi z CVO a środkami pochodzącymi z budżetu krajowego, przeznaczonymi na finansowanie pomocy.

IV. UWAGI FRANCJI

- (56) W piśmie z dnia 10 stycznia 2005 r. Francja przesłała poniższe informacje i uwagi:
- (57) Odnośnie do działań reklamowych (patrz motyw 30), władze francuskie zobowiązały się, że w ramach finansowanych działań, reklama produktów nie będzie podkreślała francuskiego pochodzenia objętych nią win likierowych.
- (58) Odnośnie do związku między podatkiem od win likierowych a pomocą, Francja podkreśliła, że nie istnieje powiązanie między dochodem z akcyzy a kwotą pomocy pochodzącą z budżetu krajowego. Dochody z akcyzy,

włącznie z dochodami z akcyzy na wina likierowe, są przekazywane do budżetu ogólnego państwa. Zdaniem Francji władze publiczne podejmują decyzje dotyczące pomocy na rzecz niektórych sektorów gospodarki w sposób całkowicie niezależny. W tym przypadku pomoc ma na celu naprawienie niektórych niedoskonałości strukturalnych odczuwanych przy produkcji powyższych win, w szczególności brak stosownej wiedzy konsumentów na ich temat, małe rozmiary i rozproszenie producentów, jak również brak środków do zdobycia pozycji na rynku.

- (59) Francja potwierdziła brak jakiegokolwiek przepisu prawnego pozwalającego na zrekompensowanie akcyz płaconych przez producentów win likierowych (patrz motyw 50).
- (60) Odnośnie do wielkości dochodów pochodzących odpowiednio z wprowadzenia do konsumpcji francuskich win likierowych i win likierowych przywożonych (patrz motywy 51), Francja wyjaśniła w pierwszej kolejności, że statystyki

podatkowe (prowadzone z podziałem na taryfy akcyzy) nie umożliwiają odróżnienia produktów francuskich od produktów o innym pochodzeniu wspólnotowym.

- (61) W każdym przypadku, w oparciu o liczby odnotowane przez Urząd celny, kwota akcyzy pobranej w 2003 r. na naturalne wina słodkie i wina likierowe różnego pochodzenia stanowi 142,5 mln euro i dzieli się w następujący sposób: 25,2 mln euro w przypadku naturalnych win słodkich objętych akcyzą w wysokości 54 euro/hl, co stanowi ilościowo 467 000 hl, i 117,3 mln euro w przypadku win likierowych objętych akcyzą w wysokości 214 euro/hl, co stanowi ilościowo 548 000 hl produktu.
- (62) W tej ostatniej grupie można, na podstawie deklaracji o zbiorach, oddzielić wina likierowe wyprodukowane we Francji, które stanowią 94 477 hl produktu dla Pineau des Charentes, 2 091 hl dla Macvin du Jura, 5 680 hl dla Pommeau i 6 057 hl dla Floc de Gascogne.
- (63) Francja przekazała tabelę ilustrującą podział planowanej pomocy między cztery branże oraz podział produkowanych ilości dla każdego z tych win likierowych (patrz motyw 52).

Nazwa wina	Wyprodukowane ilości	Udział procentowy wyprodukowanych ilości	Udział procentowy planowanej pomocy
Pineau des Charentes	112 436 hl (2001 r.)	87 %	78 %
Floc de Gascogne	8 413 hl (2003 r.)	7 %	17 %
Pommeau	5 111 hl (2002 r.)	4 %	3 %
Macvin du Jura	2 717 hl (2002 r.)	2 %	2 %

- (64) Francja stwierdziła, że udział każdego wina likierowego w całości produkcji i kwota procentowa planowanej pomocy są zbliżone, a niekiedy nawet całkowicie zbieżne. Podkreśla ona, że podział planowanej pomocy jest wynikiem porozumienia między korzystającymi z pomocy branżami, a nie wyboru narzuconego przez władze publiczne.
- (65) Odnośnie do pytania Komisji o budżet przeznaczony na działania reklamowe (patrz motyw 53), Francja przedstawiła dane liczbowe, które wskazują, że, szczególnie w sektorze win VQPRD (wina jakościowe wyprodukowane w określonych regionach –), kwoty przyznane na działania reklamowe stanowią 50 – 74 % całkowitego budżetu udostępnionego operatorom.
- (66) Francja określiła, dla każdej z czterech branż, część budżetu przeznaczonego na kampanie reklamowe prowadzone we Francji. Podział ten, który nie powinien ulec zmianie, w przypadku zatwierdzenia systemu pomocy, jest również wynikiem swobodnego wyboru branż.

Wina likierowe z zastrzeżoną nazwą pochodzenia	Budżet 2003 r. promocja	W tym promocja we Francji	Planowana pomoc (2,4 mln euro/rok)	W tym promocja we Francji
Pineau	1 671 000 euro	74 %	1 872 000 euro	74 %
Floc	279 000 euro	64 %	408 000 euro	64 %
Pommeau	166 000 euro	100 %	72 000 euro	100 %
Macvin	22 600 euro	100 %	48 000 euro	100 %

- (67) Francja przedstawiła poniższą tabelę odnośnie do ewentualnego powiązania między środkami pochodzącymi z CVO a środkami pochodzącymi z budżetu krajowego, z przeznaczeniem na finansowanie pomocy:

Nazwa pochodzenia	Ilości	Stopa CVO	Dochody z CVO przeznaczone na promocję	Pomoc z budżetu krajowego na promocję
Pineau	112 436 hl	12,96 euro/hl	1 457 000 euro	1 591 000 euro
Floc	8 413 hl	0,25 euro/butelka	279 000 euro	340 000 euro
Pommeau	5 111 hl	30,79 euro/hl	157 000 euro	72 000 euro
Macvin	2 717 hl	2,75 euro/hl	75 000 euro	35 000 euro

- (68) Przychody, które mogą zostać przeznaczone na reklamę, nie są ograniczone do kwot zgromadzonych z CVO. W szczególności operatorzy mogą wykorzystywać inne źródła przychodu, pochodzącego na przykład ze świadczenia usług, sprzedaży reklamowanych przedmiotów i innych źródeł. Francja potwierdziła, że działania reklamowe zostaną objęte w części finansowaniem prywatnym w wysokości co najmniej 50 % dopuszczonych kosztów.
- (69) Francja przedstawiła poniższe dane celem porównania planowanej pomocy i dochodu z akcyzy, szacowanego w oparciu o zebrane ilości ⁽⁸⁾:

Nazwa	Szacowany roczny dochód z akcyzy	Planowana pomoc	Pomoc/akcyza
Pineau des Charentes	20 218 078 euro	1 872 000 euro	9,3 %
Floc de Gascogne	1 296 198 euro	408 000 euro	31,5 %
Pommeau	1 215 520 euro	72 000 euro	5,9 %
Macvin du Jura	447 474 euro	48 000 euro	10,7 %

- (70) Francja podkreśliła szczególne znaczenie tej ostatniej tabeli, z której nie wynika rekompensowanie akcyzy dzięki przyznanej pomocy, gdyż taki związek ilościowy nie istnieje.

V. OCENA

beneficjentów tego środka, (4) musi wpływać na handel wewnątrzspółnotowy i zakłócać lub grozić zakłóceniem konkurencji.

1. Charakter pomocy. Stosowanie art. 87 ust. 1 Traktatu

- (71) Zgodnie z art. 87 ust. 1 Traktatu, z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w niniejszym Traktacie, wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych, w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

- (72) Aby art. 87 ust. 1 Traktatu zastosować do danego środka, należy spełnić jednocześnie cztery warunki: (1) środek musi być finansowany przez państwo lub przy użyciu zasobów państwowych, (2) musi dotyczyć w sposób wybiórczy niektórych przedsiębiorstw lub sektorów produkcji, (3) musi powodować korzyść ekonomiczną dla przedsiębiorstw,

- (73) W tym przypadku Komisja ocenia, że warunki te zostały spełnione.

1.1. Środki państwowe

- (74) Działania badawcze, w zakresie pomocy technicznej i rozwoju produkcji o odpowiedniej jakości będą w całości finansowane przez państwo z jego środków budżetowych.

- (75) Działania promocyjne i reklamowe będą za to finansowane w części przez państwo, a w części (minimum 50 %) przez zainteresowane organizacje branżowe przy użyciu środków pochodzących głównie z dobrowolnych składek (CVO) pobieranych obowiązkowo od ich członków.

⁽⁸⁾ (ilości, które mogą się różnić od ilości wprowadzonych do konsumpcji)

(76) Na podstawie argumentów przytoczonych poniżej Komisja uznaje, że budżet przeznaczony na działania promocyjne i reklamowe składa się w całości ze środków państwowych.

(77) Zgodnie ze stałą praktyką Komisji obowiązkowe składki przedsiębiorstw danego sektora, przeznaczane na finansowanie środka wsparcia finansowego, uznaje się za opłaty parafiskalne, stanowią one zatem środki państwowe, jeśli składki te są narzucone przez państwo, lub gdy zasoby z tych składek przechodzą przez organizację utworzoną na podstawie ustawy.

(78) W tym przypadku pobierane składki stały się obowiązkowe na podstawie decyzji rządu francuskiego w ramach procedury rozszerzenia porozumień międzybranżowych. Rozszerzenie porozumień zrealizowano w drodze przyjęcia zarządzenia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Republiki Francuskiej*. Składki te wymagają więc, dla ich skuteczności, dokumentu wydanego przez władze publiczne.

(79) Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości, dokonując oceny charakteru pomocy państwa w przypadku danego środka, bada się również, czy przedmiotowy środek można przypisać państwu⁽⁹⁾. Bieżące orzecznictwo⁽¹⁰⁾ dostarcza elementów, które należy niniejszym zbadać.

(80) Trybunał stwierdził, że niektóre środki finansowane przez członków organizacji branżowych ze składek ich członków nie wchodziły w zakres stosowania art. 87 ust. 1 Traktatu, biorąc pod uwagę, że (a) składki przeznaczano obowiązkowo na finansowanie działania, (b) organizacja lub władza publiczna nie miały nigdy prawa swobodnego dysponowania tymi środkami, (c) działanie było uzależnione wyłącznie od członków danej organizacji branżowej, a nie stanowiło części polityki państwowej (...).

(81) Z orzecznictwa tego wydaje się wynikać, że w przypadku, gdy rola odgrywana przez państwo jest bezwarunkowo rolą pośrednika, w związku z faktem, że nie bierze ono udziału w określeniu wyborów politycznych operatorów i nie może w żadnym momencie dysponować zebranymi środkami, które przeznacza się obowiązkowo na przedmiotowe działania, kryterium przypisania środka państwu nie jest spełnione. Biorąc to pod uwagę, działań można zatem nie uznać za pomoc państwa.

(82) W tym przypadku jednak kryteria określone w wyroku *Pearle* nie zostały spełnione. W szczególności fakt, że państwo uczestniczy w 50 % w finansowaniu działań promocyjno-reklamowych ukazuje jednoznacznie, że działania te są częścią polityki państwowej i w związku z tym fundusze wykorzystywane na ich finansowanie należy

uznać, w całości, za środki publiczne przeznaczone na działania przypisane państwu.

1.2. Wybiórczość

(83) Beneficjentami środków są wyłącznie producenci francuskich win likierowych, mają one zatem charakter wybiórczy.

1.3. Istniejące preferencje

(84) Producenci win likierowych uzyskują korzyści gospodarcze w postaci finansowania poszczególnych działań (projektów badawczych, pomocy technicznej, rozwoju produktów o odpowiedniej jakości, promocji i reklamy). Udogodnienia te faworyzują pozycję konkurencyjną beneficjentów. Zgodnie ze stałym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości, faworyzowanie pozycji konkurencyjnej jednego przedsiębiorstwa wynikające z pomocy państwa oznacza, na ogół, zakłócenie konkurencji w stosunku do innych przedsiębiorstw, nie otrzymujących podobnego wsparcia⁽¹¹⁾.

1.4. Wpływ na wymianę handlową i zakłócenia konkurencji

(85) Pomoc ta może dotyczyć wymiany handlowej między państwami członkowskimi, która faworyzuje produkcję krajową ze szkodą dla produkcji pozostałych państw członkowskich. Sektor winiarski jest wyjątkowo otwarty na konkurencję na poziomie wspólnotowym, o czym świadczy istnienie wspólnej organizacji rynku wina.

(86) Poniższa tabela przedstawia, tytułem przykładu, wielkość wewnątrzspółnotowej i francuskiej wymiany handlowej wyrobów winiarskich w latach 2001, 2002 i 2003⁽¹²⁾.

Rok	Wino (1 000 hl)			
	Przywóz do UE	Wywóz z UE	Przywóz do FR	Wywóz z FR
2001	39 774	45 983	5 157	15 215
2002	40 453	46 844	4 561	15 505
2003	43 077	48 922	4 772	14 997

(87) Niektóre z proponowanych środków są przeznaczone do realizacji poza granicami Unii Europejskiej. Jednakże, biorąc pod uwagę współzależność rynków, na których działają podmioty Wspólnoty, nie można wykluczyć, że udzielona pomoc mogłaby zniekształcić wewnątrzspółnotową konkurencję poprzez wzmocnienie pozycji konkurencyjnej tychże podmiotów⁽¹³⁾, nawet jeśli pomoc dotyczyłaby wyrobów przeznaczonych do wywozu poza obszar Wspólnoty⁽¹⁴⁾.

⁽⁹⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 16 maja 2002 r. w sprawie C-482/99, *Republika Francuska przeciwko Komisji*, Zb. Orz. str. I-4397, pkt 24 uzasadnienia i sprawa C-126/01 *GEMO*, wyrok z dnia 20 listopada 2003 r., Zb. Orz. 2003, str. I-13769.

⁽¹⁰⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 15 lipca 2004 r. w sprawie C/345/02, *Pearle przeciwko Hoofdbedrijfschap Ambachten*, Zb. Orz. 2004, str. I-7139.

⁽¹¹⁾ Wyrok z dnia 17 września 1980 r., sprawa 730/79, *Philippe Morris przeciwko Komisji*, Zb. Orz. 1980, str.-2671, pkt 11 i 12 uzasadnienia.

⁽¹²⁾ *Rolnictwo w Unii Europejskiej, informacje statystyczne i ekonomiczne w 2004*. Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa, Komisja Europejska.

⁽¹³⁾ Wyrok Trybunału z dnia 10 grudnia 1969 r., sprawy łączone 6 i 11-69, *Komisja przeciwko Republice Francuskiej*, Zb. Orz., ust. 20 uzasadnienia.

⁽¹⁴⁾ Wyrok Trybunału z dnia 21 marca 1990 r., sprawa C-142/87, *Belgia przeciwko Komisji*, Zb. orz., pkt 35 uzasadnienia.

(88) W świetle powyższego, przedmiotowe środki wynikają z art. 87 ust. 1 Traktatu i mogą zostać uznane za zgodne z postanowieniami Traktatu wyłącznie, jeśli wchodzą w zakres odstępstw przewidzianych przez Traktat.

2. Zgodność pomocy

(89) Jedynym odstępstwem, które można wziąć pod uwagę na tym etapie, jest odstępstwo z art. 87 ust. 3 lit. c), który przewiduje, iż pomoc przeznaczona na ułatwienie rozwoju niektórych działań gospodarczych lub niektórych regionów gospodarczych może zostać uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem, o ile nie zmienia warunków wymiany handlowej w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem.

(90) Aby zastosować wspomniane odstępstwo, przedmiotowa pomoc powinna być zgodna z prawodawstwem dotyczącym pomocy państwa. Komisja sprawdza po pierwsze zakres stosowania rozporządzenia Komisji (WE) nr 1/2004 z dnia 23 grudnia 2003 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z produkcją, przetwarzaniem i obrotem produktami rolnymi⁽¹⁵⁾. W przypadku, gdy wspomniane rozporządzenie nie ma zastosowania, Komisja sprawdza, czy można zastosować inne podstawy prawne, takie jak wytyczne lub ramy prawne Wspólnoty.

(91) Biorąc pod uwagę, że planowana pomoc nie ogranicza się do małych i średnich przedsiębiorstw, rozporządzenie (WE) nr 1/2004 nie ma tu zastosowania. Komisja oparła więc swoją ocenę na następujących instrumentach: (a) Wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa dla rolnictwa⁽¹⁶⁾ (zwanym dalej: „wytycznymi dla rolnictwa”); (b) Wytycznych wspólnotowych mających zastosowanie do pomocy państwa w zakresie reklamy produktów wskazanych w załączniku I Traktatu WE i niektórych produktów nie wskazanych w załączniku I⁽¹⁷⁾ (zwanym dalej: „wytycznymi w zakresie reklamy”) oraz (c) Ramach wspólnotowych pomocy państwa w zakresie badań i rozwoju⁽¹⁸⁾ (zwanym dalej: „ramami”).

(92) Biorąc pod uwagę, że planowana pomoc ma być finansowana, przynajmniej częściowo, z obowiązkowych składek włączonych do opłat parafiskalnych, Komisja dokonała również oceny warunków finansowania pomocy.

2.1. Środki

2.1.1. Pomoc na działania reklamowe i promocyjne

(93) Wytyczne wspólnotowe mające zastosowanie do pomocy państwa w zakresie reklamy produktów wskazanych w załączniku I do Traktatu WE⁽¹⁹⁾ (zwane dalej: wytycznymi w zakresie reklamy) przewidują zarówno negatywne,

jak i pozytywne kryteria, których powinny przestrzegać wszystkie krajowe systemy pomocy. Zgodnie z pkt 16 do 30 wytycznych, nie może chodzić o działania reklamowe sprzeczne z art. 28 Traktatu lub wtórnym prawem wspólnotowym oraz działania te nie mogą być uzależnione od danych przedsiębiorstw.

(94) Zgodnie z wyjaśnieniami władz francuskich, działania nie będą przeznaczone dla wybranych przedsiębiorstw, reklama nie będzie ukazywać w niekorzystnym świetle pozostałych produktów wspólnotowych oraz dokonywać żadnych nieprzychylnych porównań opartych na pochodzeniu produktów.

(95) Odniesienia do pochodzenia produktów muszą mieć charakter drugorzędny w stosunku do głównego przekazu kampanii dla konsumentów i nie mogą stanowić istotnej przyczyny, z powodu której konsumentom zaleca się zakup danego produktu. W omawianym przypadku ważne jest, aby francuskie pochodzenie produktów nie stanowiło głównego przesłania w realizowanych na terenie Francji kampaniach reklamowych.

(96) Dostarczone przez władze francuskie próbki, jak również wyraźne zaangażowanie Francji w tej sprawie, pozwalają uznać, że reklama nie będzie kładła szczególnego nacisku na pochodzenie przedmiotowych produktów i że każde odniesienie do pochodzenia będzie miało charakter drugorzędny w stosunku do głównego przekazu kampanii reklamowych.

(97) Jeśli chodzi o pozytywne kryteria, zgodnie z pkt 31 do 33 wytycznych w zakresie reklamy, produkty korzystające ze wsparcia kampanii reklamowych muszą spełnić co najmniej jeden z następujących warunków: muszą być to produkty rolne wytwarzane w nadwyżce lub gatunki produkowane w niedoborze, bądź nowe typy produkcji lub typy zastępcze bez nadwyżki, bądź muszą one wpływać na rozwój niektórych regionów lub małych i średnich przedsiębiorstw, czy też stanowić produkty o wysokiej jakości, w tym produkty ekologiczne.

(98) Władze francuskie przedstawiły w tej sprawie wyjaśnienie, że środki będą miały na celu rozwijanie określonych regionów produkcji, przy wykorzystaniu ich strefy produkcji typowej. Odpowiedzą na istniejące zapotrzebowanie na wsparcie sieci małych i średnich przedsiębiorstw z uwzględnianych stref geograficznych: przedsiębiorstwa przedmiotowej branży winiarskiej posiadają strukturę małych firm z niewielką liczbą pracowników, często jeszcze o charakterze rodzinnym. Ponadto będą one miały również na celu rozwój produktów wysokiej jakości (zastrzeżona nazwa pochodzenia).

(99) Odnośnie do pomocy w zakresie reklamy produktów rolnych noszących zarejestrowane przez Wspólnotę⁽²⁰⁾

⁽¹⁵⁾ Dz.U. L 1 z 1.1.2004, str. 1.

⁽¹⁶⁾ Dz.U. C 232 z 12.8.2000, str. 19.

⁽¹⁷⁾ Dz.U. C 252 z 12.9.2001, str. 5.

⁽¹⁸⁾ Dz.U. C 45 z 17.2.1996, str. 5, z późniejszymi zmianami dotyczącymi stosowania w sektorze rolniczym, Dz.U. C 48 z 13.2.1998, str. 2.

⁽¹⁹⁾ Dz.U. C 252 z 12.9.2001, str. 5.

⁽²⁰⁾ Zgodnie z postanowieniami rozporządzenia Rady (EWG) nr 2081/92 z dnia 14 lipca 1992 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia dla produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 208 z 24.7.1992, str. 1).

prawnie chronione nazwy lub chronione oznaczenia geograficzne, Komisja, w celu zapewnienia, że pomoc nie zostanie przyznana poszczególnym producentom, sprawdza, czy wszyscy producenci produktu objętego zastrzeżoną nazwą pochodzenia posiadają takie samo prawo do pomocy. Oznacza to, iż środki reklamowe powinny odnosić się do samej zastrzeżonej nazwy pochodzenia a nie do obojętnie jakiego logo czy etykiety, chyba że wszyscy producenci nie byłiby upoważnieni do jego użycia. Podobnie, przy przekazaniu pomocy, ze względów praktycznych, na rzecz grupy producentów, Komisja wymaga zapewnień, że pomoc trafi rzeczywiście do wszystkich producentów, niezależnie od tego, czy są oni czy nie członkami tej grupy.

- (100) Władze francuskie zobowiązały się, że beneficjentami pomocy, w postaci wspólnie prowadzonych działań, będą, bez dyskryminacji, wszyscy producenci reklamowanego produktu, jak również wyspecjalizowane firmy zajmujące się jego obrotem na rynku.
- (101) Odnośnie do pułapu pomocy przewidzianego w pkt 60 wytycznych, państwo może finansować działania reklamowe w wysokości 50 %, natomiast pozostałą różnicę muszą wnieść organizacje branżowe i międzybranżowe, beneficjenci pomocy.
- (102) Władze francuskie zobowiązują się, że stopa finansowania ze środków publicznych będzie ograniczona do maksymalnie 50 % działań prowadzonych w zakresie reklamy na obszarze Unii Europejskiej. Różnicę wniosą podmioty z przedmiotowej branży rolniczej.
- (103) Działania prowadzone poza obszarem Unii Europejskiej będą mogły korzystać z finansowania w wysokości 80 %. Jest to zgodne z linią przyjętą przez Komisję⁽²¹⁾, według której udział producentów w tego typu działaniach jest pojęciem już znanym z rozporządzenia Rady (WE) nr 2702/1999 z dnia 14 grudnia 1999 r. w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych w państwach trzecich⁽²²⁾, które odnosi się do działań współfinansowanych. Co do działań realizowanych przez Wspólnotę w państwach trzecich, art. 9 rozporządzenia przewiduje, iż, dla działań typu public relation, promocyjnych czy reklamowych produktów rolnych i żywnościowych, część finansowania pokrywają organizacje inicjujące. W przypadku działań prowadzonych co najmniej przez dwa lata, na ogół minimalna wysokość, którą pokrywają wynosi 20 % kosztów, z maksymalnym udziałem Wspólnoty w wysokości 60 % oraz udziałem państw członkowskich w wysokości 20 %. Wynika stąd, iż rzeczywiste włączenie się beneficjentów w tego typu działania, na minimalnym poziomie 20 % kosztów, wydaje się korzystne dla

ograniczenia zakłóceń konkurencji w stosunku do pozostałych produkcji Wspólnoty.

- (104) Komisja otrzymała od władz francuskich próbki działań promocyjno-reklamowych finansowanych ze zgłoszonej pomocy, potwierdzające zobowiązania przyjęte przez wspomniane władze.
- (105) Komisja stwierdza, że przedmiotowa pomoc spełnia warunki ustanowione przez Wspólnotę.

2.1.2. Pomoc na badania

- (106) Odnośnie do prowadzonych badań i eksperymentów, jak również upowszechniania postępu naukowego, wytyczne dotyczące rolnictwa przewidują, w pkt 17, że pomoc na badania i rozwój podlega weryfikacji zgodnie z kryteriami przedstawionymi w ramach wspólnotowych w sprawie pomocy państwa w zakresie badań i rozwoju⁽²³⁾. Ramy te określają, że stopa pomocy do wysokości 100 % jest zgodna ze wspólnym rynkiem, nawet w przypadku, gdy działania związane z badaniami i rozwojem wykonują przedsiębiorstwa, przy czym, w każdym z przypadków, muszą być spełnione cztery warunki:
- a) pomoc leży w interesie ogólnym danego sektora i nie powoduje niepożądanych zakłóceń konkurencji w pozostałych sektorach,
  - b) informację należy opublikować w odpowiednich dziennikach o zasięgu krajowym i nie ograniczać się wyłącznie do członków wybranej organizacji, gwarantując, że każdy potencjalnie zainteresowany tymi działaniami podmiot zostanie w łatwy sposób poinformowany o ich wdrożeniu oraz że każdej zainteresowanej stronie, na jej prośbę, zostaną przekazane wyniki tych działań. Informację należy opublikować nie później niż w dniu przekazania informacji członkom wybranej organizacji,
  - c) wszystkie zainteresowane strony, w tym beneficjent pomocy, dostarczą wyniki prac w celu ich wykorzystania, na podstawie takiej samej podstawy prawnej, zarówno w zakresie kosztów jak i czasu trwania,
  - d) pomoc spełnia warunki przewidziane w załączniku 2 „Wsparcie wewnętrzne: podstawa zwolnienia ze zobowiązań redukcji” do umowy o rolnictwie zawartej podczas Rundy Urugwajskiej, obejmującej wielostronne negocjacje handlowe⁽²⁴⁾.
- (107) Władze francuskie przyjęły następujące zobowiązania:
- a) pomoc będzie udzielana wyłącznie na badania w interesie ogólnym wybranego sektora i przeznaczone do ogólnego rozpowszechniania i użytku, tak

⁽²¹⁾ Pomoc państwa nr N 166/2002.

⁽²²⁾ Dz.U. L 327 z 21.12.1999, str. 7.

⁽²³⁾ Patrz przypis 18.

⁽²⁴⁾ Dz.U. L 336 z 23.12.1994, str. 22.

aby nie zakłócały warunków wymiany handlowej i nie powodowały niepożądanych zakłóceń konkurencji z innymi sektorami;

- b) dane zebrane po zakończeniu każdego z programów, po ich uprzednim zatwierdzeniu, zostaną upowszechnione w prasie najbardziej dostępnej dla zainteresowanych. Wyniki badań zostaną opublikowane i upowszechnione w celu przekazania wszystkim przedstawicielom branży i pośrednikom w handlu informacją oraz powyższych wyników, bez dyskryminowania kogokolwiek, w tym samym czasie i na wystosowaną przez nich zwykłą prośbę. Wnioski z prac lub streszczenia zostaną ogłoszone w publikacjach o powszechnym zasięgu przeznaczonych dla zainteresowanych organizacji międzybranżowych, w specjalistycznych czasopismach instytucji technicznych współpracujących przy realizacji badań i studiów, w różnego typu broszurach i publikacjach. Zostaną one udostępnione przedstawicielom danego sektora przy pomocy zwyczajowych środków przekazu w sektorze rolniczym lub ministerstwie rolnictwa i rybołówstwa;
- c) uwzględniając interes ogólny badań, nie przewiduje się żadnego wykorzystania wyników w celach handlowych. Nie zaistnieje więc kwestia kosztu cesji prawa wykorzystania lub warunków dostępu do tego prawa;
- d) władze francuskie zapewniają, iż finansowane działania nie oznaczają bezpośrednich wypłat na rzecz rolników i przetwórców oraz że spełniają sygnowane przez Unię Europejską międzynarodowe kryteria handlowe.

(108) Komisja stwierdza, że przedmiotowa pomoc spełnia warunki ustanowione przez Wspólnotę.

2.1.3. Działania na rzecz pomocy technicznej

(109) Wytyczne w dziedzinie rolnictwa przewidują, w pkt 14, że dopuszcza się przedmiotowy rodzaj pomocy, w wysokości 100 %, jeśli jest ona dostępna dla wszystkich kwalifikujących się osób, prowadzących działalność na danym obszarze, na warunkach obiektywnie określonych i, jeśli całkowita kwota przyznanej pomocy nie przekracza 100 000 euro na beneficjenta w okresie trzech lat bądź, w przypadku MŚP, 50 % kwalifikujących się wydatków (zastosowanie ma najwyższa kwota). Władze francuskie zobowiązały się do przestrzegania wymienionych warunków.

(110) Komisja stwierdza, że przedmiotowa pomoc spełnia warunki ustanowione przez Wspólnotę.

2.1.4. Pomoc na rzecz wytwarzania produktów o odpowiedniej jakości

(111) Wytyczne w dziedzinie rolnictwa przewidują, w pkt 13, że dopuszcza się przedmiotowy rodzaj pomocy, w wysokości

100 %, jeśli jest ona dostępna dla wszystkich kwalifikujących się osób prowadzących działalność na danym obszarze, na warunkach obiektywnie określonych i, jeśli całkowita kwota przyznanej pomocy nie przekracza 100 000 euro na beneficjenta w okresie trzech lat bądź, w przypadku MŚP, 50 % kwalifikujących się wydatków, przy zastosowaniu najwyższej kwoty. Władze francuskie zobowiązały się do przestrzegania wymienionych warunków.

(112) Komisja stwierdza, że przedmiotowa pomoc spełnia warunki ustanowione przez Wspólnotę.

2.2. Finansowanie pomocy

2.2.1. Składka obowiązkowa (CVO)

(113) Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości⁽²⁵⁾, Komisja uważa zazwyczaj, że finansowanie pomocy państwa z obowiązkowych opłat może wpłynąć na pomoc, wywołując efekt ochronny wykraczający poza pomoc jako taką. Przedmiotowe składki (CVO) stanowią rzeczywiście opłaty obowiązkowe. Zgodnie ze wspomnianym orzecznictwem Komisja uważa, że pomoc nie może być finansowana z opłat parafiskalnych, obciążających również produkty przywożone z innych państw członkowskich.

(114) CVO stosuje się do ilości wina likierowego z zastrzeżoną nazwą pochodzenia, wprowadzanego do obrotu przez producentów wina, zawodowych gorzelników, pośredników w handlu i hurtowników z obszaru produkcji danej zastrzeżonej nazwy pochodzenia. Władze francuskie wyjaśniły, że, w przeciwieństwie do opłat pobieranych w oparciu o dyrektywę wspólnotową dotyczące podatków akcyzowych na alkohol i napoje alkoholizowane, składki międzybranżowe obciążają, z definicji, wyłącznie wina likierowe posiadające wybrane zastrzeżone nazwy pochodzenia, a więc wytwarzane wyłącznie w regionach ograniczonych prawnie, co oznacza, że wina likierowe pochodzące z pozostałych państw członkowskich nie podlegają wspomnianym opłatom.

(115) W zakresie dotyczącym hurtowników nie wyklucza się, że prowadzą oni także sprzedaż produktów przywożonych. Jednakże władze francuskie wyraźnie określiły, że składce międzybranżowej płaconej przez hurtowników będzie podlegać wyłącznie zgłaszane wino likierowe z zastrzeżoną nazwą pochodzenia, a mianowicie: Pineau des Charentes, Flocc de Gascogne, Pommeau de Normandie i Macvin du Jura. Zatem składce tej nie podlega wino przywożone.

(116) Ponieważ wyłącznie produkcja krajowa win likierowych z zastrzeżoną nazwą pochodzenia objętych środkiem podlega opłacie składki, nie znajduje ona zastosowania do żadnego produktu przywożonego.

(117) Odnośnie do pomocy państwa finansowanej z opłat parafiskalnych, Trybunał ustanowił również inne kryteria, które należy niniejszym przeanalizować. W sprawie Nygard⁽²⁶⁾ Trybunał orzekł, że opłata należy uznać za

⁽²⁵⁾ Wyrok Trybunału z dnia 25 czerwca 1970 r., sprawa 47/69, *Rząd Republiki Francuskiej przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich*, Zb. Orz. 1970, str. 487.

⁽²⁶⁾ Wyrok z dnia 23 kwietnia 2002 r., sprawa C-234/99, *Niels Nygard przeciwko Svineavgiftsfonden*, Zb. Orz. 2002, str. I 3657.

naruszającą zakaz dyskryminacji określony w art. 90 Traktatu, o ile korzyści z przeznaczenia przychodu z podatków przynoszą specjalną korzyść produktom krajowym, podlegającym opodatkowaniu, przetworzeniu i sprzedaży na własnym rynku, kompensując częściowo ponoszone przez te produkty obciążenie i dyskryminując w ten sposób wywożone produkty krajowe.

- (118) Pomoc w zakresie promocji i reklamy, jedyna finansowana z CVO, przynosi korzyść sektorowi obrotu towarowego i może stanowić całkiem inny interes dla pośredników w handlu, którzy mogliby się skłaniać wyłącznie ku sprzedaży poza Francję lub poza Unię Europejską.
- (119) Władze francuskie zapewniły jednakże, że działania reklamowe i promocyjne we Francji, w Unii Europejskiej oraz w państwach trzecich finansuje komitet krajowy przedsiębiorstwa Pineau des Charentes oraz komitet międzybranżowy przedsiębiorstwa Floc de Gascogne. Ich wybór w tym względzie jest całkowicie niezależny i podejmowany przez zarządy, w których zasiadają przedstawiciele podmiotów z danej branży.
- (120) Z kolei organizacja międzybranżowa wytwórców jabłeczniaka oraz komitet międzybranżowy win regionu Jura nie przewidują obecnie finansowania działań poza rynkiem francuskim. Jednakże, według zapewnień władz francuskich, ukierunkowanie działań na rynek francuski odzwierciedla politykę tego sektora, który za priorytet uznaje umacnianie swojej pozycji na rynku krajowym, zdając sobie sprawę z braku odpowiedniego doświadczenia handlowego w sprzedaży win likierowych za granicą. Władze francuskie zapewniają, że tego typu ukierunkowanie nie oddziałuje niekorzystnie na żadnego z pośredników w handlu, ponieważ wielkość sprzedaży poza rynkiem francuskim jest nikła i brak pośredników handlowych wyspecjalizowanych wyłącznie w sprzedaży na wywóz.
- (121) W każdym z przypadków, władze francuskie zobowiązały się do tego, aby wywożone produkty nie korzystały w mniejszym stopniu z działań finansowanych ze składek międzybranżowych niż produkty sprzedawane na terytorium kraju.
- (122) Komisja przyjmuje do wiadomości powyższe zobowiązanie i uważa, że dostarczone przez Francję informacje nie zawierają obecnie elementów wskazujących na dyskryminację wywożonych win likierowych.
- (123) Komisja zwraca jednakże uwagę władzom francuskim na konsekwencje wyroku Nygard w dziedzinie dyskryminacji między produktami wywozonymi i produktami sprzedawanymi na terytorium kraju. Trybunał orzekł bowiem, że to sądownictwo krajowe ustala poziom ewentualnej dyskryminacji związanej z produktami. W związku z tym jest ono zobowiązane do weryfikacji, w wyznaczonym okresie, równowagi pieniężnej między całością wpłaconych kwot od produktów krajowych sprzedanych na rynku krajowym z tytułu przedmiotowej opłaty a korzyściami przyznanymi tym produktom z tytułu wyłączności.

2.2.2. Zgodność z pozostałymi postanowieniami Traktatu

- (124) Należy przypomnieć, że pomoc państwowa, która niektórymi swymi warunkami narusza inne postanowienia Traktatu, nie może zostać uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem. W omawianym przypadku Komisja zbadała zasadność skargi Zrzeszenia Przedsiębiorstw Eksportujących wino Porto (AEVP) wniesionej przeciwko pomocy N 703/95 pod względem możliwości naruszenia art. 90 Traktatu. Komisja zauważa jednakże, że AEVP nie przedstawiło żadnych uwag w ramach niniejszej procedury.
- (125) Art. 90 Traktatu przewiduje, iż „żadne państwo członkowskie nie nakłada bezpośrednio lub pośrednio na produkty innych państw członkowskich podatków wewnętrznych jakiegokolwiek rodzaju wyższych od tych, które nakłada bezpośrednio lub pośrednio na podobne produkty krajowe”.
- (126) W omawianym przypadku, wysokość akcyzy, mająca zastosowanie do win likierowych we Francji, jest taka sama w przypadku win francuskich, jak i dla win pochodzących z pozostałych państw członkowskich.
- (127) Mielibyśmy tu do czynienia z dyskryminującym opodatkowaniem wewnętrznym sprzecznym z art. 90 Traktatu wyłącznie przy założeniu, że opłata wnoszona przez producentów francuskich byłaby częściowo kompensowana pomocą zarezerwowaną dla tych producentów w taki sposób, że jedynie nie francuscy producenci musieliby całkowicie uiszczać wspomnianą opłatę.
- (128) Należy, przede wszystkim, stwierdzić, iż opłaty nie wchodzą w zakres stosowania postanowień Traktatu dotyczących pomocy państwa, chyba że nie mamy w ich przypadku do czynienia ze sposobem finansowania środka pomocowego i że stanowią integralną część tej pomocy.
- (129) Z powyższego wynika, że opłata nałożona na wina likierowe pozostaje bez wpływu na ocenę zgodności planowanej pomocy i może być przedmiotem niniejszej analizy wyłącznie, jeśli istnieje wystarczający związek między wspomnianą opłatą a środkami pomocy.
- (130) Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 13 stycznia 2005 r. w sprawie Streekgewest Westelijk Noord-Brabant⁽²⁷⁾, wydany po wszczęciu procedury przewidzianej w art. 88 ust. 2 Traktatu w sprawie pomocy będącej przedmiotem niniejszej decyzji, określił okoliczności, w których należy przyjąć istnienie wystarczającego związku między opłatą a środkiem pomocowym, w taki sposób, aby można było uznać, iż opłata stanowi integralną część pomocy.
- (131) Pkt 26 uzasadnienia wspomnianego wyroku określa zwłaszcza że, aby uznać daną opłatę lub część tej opłaty za integralną część środka pomocowego, musi koniecznie istnieć związek opodatkowania wiążącego między opłatą a pomocą na podstawie właściwych przepisów krajowych,

⁽²⁷⁾ Jeszcze nie opublikowany w Zbiorze.

w tym znaczeniu, że przychód z opłaty ma bezpośredni wpływ na wielkość pomocy oraz, w konsekwencji, na ocenę zgodności tej pomocy ze wspólnym rynkiem.

(132) W sprawie Streekgewest Trybunał orzekł, że nawet jeśli, na potrzeby oceny budżetu państwa członkowskiego, istnieje kompensacja między zwiększeniem wysokości opłaty a korzyścią (pomocą), okoliczność ta, sama w sobie, nie wystarcza do wykazania obowiązkowego związku między opłatą a korzyścią ⁽²⁸⁾.

(133) W omawianym przypadku Francja wskazała, iż przychody z opłaty wpłacane są do ogólnego budżetu państwa i że nie istnieje żaden dokument prawny umożliwiający kompensację podatków akcyzowych opłacanych przez producentów win likierowych. Komisja nie dysponuje żadnymi informacjami, które sugerowałyby inny stan rzeczy. Na podstawie powyższego stwierdzenia Komisja może zatem przyjąć, że nie istnieje obowiązkowy związek między wysokością opłaty od win likierowych a pomocą przyznawaną dla wspomnianych produktów, a przy tym nie jest konieczne wykazywanie braku ewentualnej korelacji ilościowej między kwotami pobieranymi przez Francję a kwotami wydawanymi w ramach systemu pomocy.

(134) Ponadto, tytułem uzupełnienia, Komisja stwierdza, że dostarczone przez Francję, po wszczęciu procedury przewidzianej w art. 88 ust. 2 Traktatu, dane liczbowe wskazują na brak korelacji ilościowej między przychodami z opłaty dla poszczególnych produktów a pomocą przyznaną dla tych produktów.

(135) Biorąc pod uwagę brak wystarczającego związku między opłatą a planowaną pomocą, nie można przeprowadzić oceny wpływu tej opłaty na zgodność ze wspólnym

rynkiem zgłoszonych środków, zwłaszcza w rozumieniu art. 90 Traktatu, w ramach rozważanej procedury przyznania pomocy państwa w art. 88 Traktatu.

VI. WNIOSKI

(136) Na podstawie powyższego Komisja stwierdza, że planowana przez Francję pomoc może zostać objęta odstępstwem przewidzianym w art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu i uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Pomoc państwa, którą Francja zamierza przyznać na rzecz producentów i pośredników wina likierowego w kwocie 12 000 000 euro, jest zgodna ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu.

Przyznanie niniejszej pomocy jest zatem dozwolone.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Francuskiej.

Bruksela, dnia 9 listopada 2005.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

⁽²⁸⁾ Pkt 27 uzasadnienia cytowanego wyżej wyroku.